

Buitelende gedachten

Buitelende gedachten

Sipke van der Woude

Schrijver: Sipke van der Woude

Coverontwerp: Wal

ISBN: 9789464186123

© Sipke van der Woude MMXX

Voorwoord

Je hebt van die mensen die naar de garage lopen om een schroevendraaier te halen, daar doen ze dan pakweg een uur over. Om vervolgens met van alles terug te komen, behalve met de bewuste schroevendraaier. Wat ze dan een uur lang in die garage gedaan hebben? Van alles! Een band geplakt, oud papier verzameld, noem het maar op.

Dat zijn mensen bij wie de gedachten buitelen bij alles wat ze zie en horen. Alles leidt hen af en geeft de meest logische maar, ook zeker de meest onlogische gedachten. U kent vast wel zo'n dromerig iemand. Ik ben er een van.

Het is voor mij dan ook een uitdaging om kop en staart aan al die gedachten te geven. Een aantal waarbij dat gelukt is, voor mij de leuke, heb ik opgeschreven. Ik hoop voor u dat u ze volgen kunt.

Bericht van de eend aan de vis.

Beste vis,

Ik kan helaas niet op je wens in gaan om bij je te komen wonen. Het klinkt misschien wel erg ondankbaar na onze talloze ontmoetingen, momenten waarvan we hebben genoten. Ik hoop dat ik je in deze brief kan uitleggen waarom.

Jij en ik we verblijven allebei graag in het water, jij erin en ik erop. Maar ik kan maar heel even onder water kijken, ik krijg het gauw benauwd, krijg dan geen lucht, ik stik. Onder water zie en hoor ik niet zo helder, waardoor de indrukken verwarrend zijn en ik in paniek raak. Jij voelt je thuis in een school, ik word draaierig van al die anderen om mij heen. Mijn nest moet op het droge gebouwd worden zodat ik de eieren warm kan houden en eitjes overleven alleen als er water langs stroomt.

Ik zou graag deel uit willen maken van jouw wereld en dingen die je verteld hebt willen zien, ervaren, voelen. Want wat je vertelt is zo mooi. Maar blijf het me asjeblieft niet vragen. Want telkens als je het weer vraagt doet het me pijn dat ik het niet kan. Ik word dan wanhopig van verlangen om het toch te kunnen, verdrietig dat ik jou dat plezier niet kan doen. Zeg me niet dat als ik goed oefen, ik lang genoeg onder water kan blijven. Ik oefen elke dag, steeds weer, tot ik bijna stik. Maar ik ben geen vis en zal nooit zo lang onder water kunnen blijven als jij.

Jij kunt als vis niet op het droge leven, al vraag ik het, eis ik het van je. Maar ik zal het je nooit vragen, en zeker niet eisen. Jij bent een vis, ik blijf een vogel. Laten we, zoals altijd, elkaar aan de waterkant ontmoeten en elkaar vertellen hoe het in die andere wereld is. Laten we goed en rustig naar elkaar luisteren maar, weten dat woorden altijd te kort zullen schieten om het zien, voelen en ervaren van de ander echt over te brengen. Misschien dat we zo elkaar dan ooit eens echt zullen begrijpen. Maar weten dat het een droom zal blijven, maar een droom die we samen kunnen dromen zo lang als we dat samen willen.

Ik zal op je wachten,

Jouw vriend de eend